

Henki &

elämä

Vihittäään, ei vihitä

**Jyväskylän
seurakunnan
lehti**

10.2.2017 • numero 3

**Ostetaan aseet
pois ja tehdään
rauha**

► sivu 3

**Kotimaiset
selkokuvat
kirkkoon**

► sivu 5

**Pakolaisleiri
ei tunnu
kodilta**

► sivut 6-7

Pääkirjoitus

Vastuussa

Lupauduin heikkona hetkenä erään yhdistyksen sihteeriksi. Harrastukseen liittyvässä yhdistyksessä sovitaan yhteisiä pelisääntöjä, pidetään huolta yhteisistä tiloista ja omaisuudesta sekä lisätään harrastukseen liittyvää tietoutta. Näin ainakin on jalo tarkoitus.

Yhdistystoiminnassa vastuupaikoille ei yleensä ole rynnistystä. Sihteerin homma työllistää, taloudenhoitaja joutuu antamaan aikaansa vielä tätäkin enemmän, ja puheenjohtaja ottaa viime kädessä kaikenlaista natkutusta vastaan. Hallituksen rivijäseneksi joku saattaa ilman maanmittelua suostua – sillä ehdolla, että ei joudu tekemään muuta kuin osallistumaan kokouksiin.

Yhteisten asioiden hoitaminen ei ole kiitollista puuhaa. Asioita hoitavat ja niistä päättävät yleensä harvat ja valitut, määrätietoisesti omalla tavallaan. Sitten on se ärhäkkä joukko asianosaisia, joista ei useinkaan löydy riittävästi vastuunkantajia olemaan todellisen vastavoimana nykyisille linjaajille, mutta mielipiteitä asioiden hoitamistavasta kyllä riittää. Valtaosa väestä eivät yksityiskohdat suuremmin kiinnosta.

Kaikesta ristivedosta huolimatta porukan pitäisi pystyä elämään edes jotenkin sovussa. Uutta pallokerhoa tai veneilyseuraa ei voi joka erimielisyyden jälkeen olla perustamassa. Saati sitten kirkkoa. Maaliskuun alussa voimaantuleva avioliittolaki viiltää neljämiljoonaa yhteisyritystä niin, että nurkissa viuhuu. Jonkun mielestä kirkko on rukouspuheineen saivartelun mestari, toisen mielestä on tärkeää, että kirkko tulee edes puolittiehen vastaan. Kolmas ei kelpuuttaisi muuta kuin vihkimisen, neljäs sulki muut kuin heterot ajatusmaailmastaan täysin pois.

Kirkon kehittämä kunnioittavan keskustelun malli keskittyy korostamaan sitä, mikä meitä tässä tavalassa tilanteessa yhdistää. Se voi olla jonkun mielestä säälittävä yritys, mutta onpahan kuitenkin yritys. Jotenkinhan tässä täytyy saada aikansa kulumaan sillä välillä, kun riittävä yksimielisyyttä asioiden muuttamisesta odotellaan. Ja jos muutosta haluaa, sen eteen täytyy olla valmis tekemään töitä. Vastuupaikoille mahtuu.

Marjo Rönnkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannessa: Pastori ja perheneuvoja Pekka Puukko uskoo kunnioittavaan keskusteluun, kun uusi sukupuolineutraali avioliittolaki herättää mielipiteitä.

Kuva: Mikko Vähäniitty

Tapetilla

Nyt on vaihtoehtoisten tilastojen aika

KAARINA HEISKANEN teksti
OKKO PYYKKÖ kuva

Kirkkoherra Trumppissella oli ongelma. Kirkkohallitus vaati tilastotietoja ja paikallislehden toimittaja kätti uusimpia jäsentietoja, ja ne kaikki näyttivät laskevaa käyrää.

Mutta onneksi on olemassa vaihtoehtoiset faktat!

Totuus on siellä, missä haluan sen olevan. Pastori Trumppinen kirjautui twitteritililleen ja antoi palaa.

– Sunnuntain messu 3 kertaa peräkkäin, kun ihmiset eivät hahmuneet kirkkoon! #Tungos yllätti suntion! #Jeesus kiittää! Näin #Saatanan pakenevan.

– Paikallisradioon tulee kuulijapostia: ei enää tangoa, räppiä ja humppaa. @Robin & @Cheek: laula #reformaatio.virsi & #VirsiKirjailijävihko.

– Meidän #seurakuntaan liittyy väkeä naapurikunnistakin. Jos joku muuta väittää, saa tulla Trumppinen kanssa #kirkontorni.in. Nähdään kumpi sieltä lentää.

– Joku jakoi Facebookissa kuvan,

Älä väitä, että silmäsi on roska. Se ei ole roska, se on hirsi!

jossa messussa oli 5 kuulijaa. Valheellista #photoshoppaus. Tuot kamerasi tänne, tehdään siitä #diili.

– Kirkkokahvia juotiin 150 kuppia. Kasvua edellispuhast sata prosenttia. Vaihdoin tumma-paahoitsesta vaaleapaahoitseeseen #Presidentti.in.

– Meidän #hautausmaa.lle tehdään paikkavarauksia jo kastekeskus-

telussa. Make Graveyard Great Again!

– Lukiolaiset vaativat: Trumppinen #aamunavaus joka päivä. Yläasteella laaja tukimielenosoitus: #TotuudenHenki-virsi yhteislauluna salissa.

– Paikallislehden toimittaja väittää, että kinkereillä veisattiin virsi 126. Ei pidä paikkaansa. Se oli 1 260. Tyypillistä median vähättelyä!

Miia Moision tapahtumatärpät

- 1 Messu sunnuntaisin kirkossa. Käyn mielelläni jumalanpalveluksissa. Pidän erityisesti messumusiikista. Jumalanpalvelus tarjoaa minulle mahdollisuuden pysähtyä ja rauhoittua arjen keskellä.
- 2 Perhekerho Vaajakosken kirkolla tiistaisin klo 9. Perhekerho tarjoaa tärkeää vertaistukea pienten lasten äideille. Kun nuorin lapsistani oli pieni, kävin mielelläni perhekerhossa joka viikko.
- 3 Hiljaisuuden hetki Kaupunginkirkossa perjantaisin klo 12. Pappi/diakoni on paikalla klo 13–14. Mahdollisuus hiljentyä tai keskustella seurakunnan työntekijän kanssa, jos sydämen päällä on jotakin.

Mihin tapahtumaan sinä tulisit? Valitse omasi sivuilta 12–15. Miia Moision haastattelu sivulla 16.

Down

10.2.17

Norjan hiihtäjät ne menestyvät aina vaan. Liekö siinä dopingia takana?

Tiedä häntä, mutta olen kuullut huhuja, että norjalaisilla on uusi kikka: he voitelevat suksensa huulirasvalla.

DOWN

Ajassa

Kansanedustaja Pekka Haavisto on toiminut monenlaisissa asiantuntijatehtävissä Afrikan kriisialueilla, muun muassa EU:n erityisedustajana Darfurissa. – Työ on ennen kaikkea rauhanprosessien tukemista ja neuvotteluratkaisujen etsimistä, Haavisto sanoo.

Pakolaisia pitäisi auttaa mahdollisimman lähellä

Afrikan kriisialueilla pitkään toimineen Pekka Haaviston mielestä tärkeintä olisi luoda koulutusta ja työpaikkoja nuorelle, turhautuneelle sukupolvelle.

SIRPA KOIVISTO teksti
PEKKA HAAVISTO kuva

Toimit ulkoministerin erityisedustajana Afrikan kriisialueilla. Millaista työ on?

Työ on ennen kaikkea rauhanprosessien tukemista ja neuvotteluratkaisujen etsimistä. Pääpaino on tällä hetkellä ollut Afrikan sarvessa – Somaliin heikon rauhan tukemisessa ja Eritrean-Etiopian jännittyneiden välien liennyttämiseksi. Yhteydenpitoon ja neuvotteluihin kuuluvat sekä kokoukset ja tapaamiset että tutustuminen olosuhteisiin kentällä.

Miksi toimit juuri Afrikassa?

Johdin kuusi vuotta YK:ssä konfliktien ympäristövaikutusten selvityksiä kentällä. Aloitimme Kosoovasta, sitten tuli monta muuta kohdetta: Afganistan, Irak, Palestiina, Liberia, Sudan... Sudanissa työskentely johti kutsuun EU:n erityisedustajaksi Sudaniin ja Darfuriin. Näin Pohjois-Afrikasta tuli alue, jonka aloin tuntea parhaiten.

Pakolaisvirta Afrikasta kiihtyy. Onko mitään tehtävissä?

Ihmisiä pitäisi auttaa mahdollisimman lähellä kriisin syntyaluetta.

Näin auttamisen resurssit hyödynnettäisiin parhaiten. Tärkeintä olisi luoda koulutusta ja työpaikkoja nuorelle, turhautuneelle sukupolvelle. Tässä Suomikin voi tehdä osansa.

Millaisena näet maanosan tulevaisuuden?

Afrikassa väestökehitys on nopeaa. Taloudellista toimeliaisuutta tarvitaan, jotta kaikille voidaan taata ihmisarvoinen elämä. Tyttöjen ja naisten koulutus on entistä tärkeämpää. Afrikan Unioni, joka on ottanut mallinsa Euroopan Unionista, toimii nyt ehkä EU:ta dynaamisemmin mantereen yhdistämiseksi.

Kuinka tärkeänä koet kirkollisten toimijoiden työn kehittämisessä maissa?

Olen itse Kirkon Ulkomaanavun hallituksessa, ja on hienoa nähdä, miten apu menee perille. KUA on myös laajentanut toimintaansa rauhanvälityksen suuntaan. Samoin on tehnyt Suomen Lähetysseura. Sillä on ollut tärkeä rooli muun muassa Syyriassa.

Miten haluaisit vaikuttaa turvapaikanhakijoiden tilanteeseen Suomessa?

Oikeus turvapaikkaan on yksilöllinen kysymys. On osoitettava, millaisen vainon tai painostuksen kohteeksi on joutunut. Tällaisille ihmisille on annettava suojaa. Kielteisen päätöksen saaneiden kohdalla on tärkeää, että he palaavat järjestäytyneesti, ja heidän paluutaan tuetaan. Hengenvaaralliseen tilanteeseen ei ketään pidä palauttaa.

Viime aikojen koskettavin kohtaaminen?

Olin kesällä Hondurasissa, jossa alkuperäiseen intiaanikansaan kuulunut ihmisoikeusaktivisti Berta Caceres oli murhattu. Kävin intiaanien kylässä, jonne menemisestä varoitettiin niin Hondurasin hallitus kuin paikallinen poliisi. Kun pääsin kylään, vastaanotto oli lautaunut. Ihmiset, joita ei koskaan ollut kuunneltu, halusivat puhua. Kuuntelin ja meistä tuli ystäviä. Toivottavasti myös viranomaiset ja Hondurasin hallitus kuuntelisivat näitä ihmisiä.

Missä asioissa näet toivoa?

Kaikilla konfliktialueilla toimii paikallisia ihmisiä, jotka haluavat rakentaa rauhaa ja auttaa muita. Ihmissuus ja ihmisarvot ovat yleis-

maailmallisia. Somaliassa tapasin paikallisia naisia, jotka ostivat nuorelta kavereilta aseet pois ja maksoivat omasta pussistaan heidän koulutuksensa. "Olemme keksineet aseistariisinnan", naiset sanoivat yleisesti. He eivät olleet koskaan kuulleet, että joku tekisi vastaavaa missään muualla.

Mikä Raamatun kertomus on koskettanut sinua?

Näin joskus listan, johon oli koottu Raamatun pakolaiset, siirtolaiset ja karkotetut – alkaen Aatamista ja Eevasta, päätyen varhaisen kirkon toimijoihin. Raamattu on länsimaisen kulttuurimme perustaa, ja sen ovat käytännössä kirjoittaneet pakolaiset. Tämä ajatus on aika pysäyttävä. Emme ole tekemisissä minkään uuden asian kanssa.

Henkesi edestä -keskustelutilaisuus ma 20.2. klo 17 Agorassa, Mattilanniemi 2. Keskustelijoina kansanedustaja Pekka Haavisto ja lehtori Kati Turtilainen. Tilaisuus on osa Aina on toivoa -tapahtumasarjaa. Vapaa pääsy.

Lapsille leikkipaikka kirkonmäelle

Korpilahden kirkonmäelle rakennetaan lasten leikkipaikka. Jyväskylän seurakunnan kirkkoneuvosto hyväksyi esityksen ulkoleikkipaikan kalusteiden hankinnasta. Kalusteet hankitaan alueseurakunnalle osoitetun testamentin varoilla. Kalusteiden hankintakustannukset ovat 3 600 euroa. Leikkipaikan perustaminen ja kalusteiden asentaminen kustannetaan kiinteistötoimen rahoista.

Katulähteyksen auton hankintaan tukea

Jyväskylän seurakunta haluaa auttaa Jyväskylän Katulähteyttä ruokapankin jakeluauton hankinnassa. Ruokapankin nykyinen auto on erittäin heikko-kuntoinen, eikä Katulähteyksellä ole talousarviossaan varautunut uuden auton hankintaan. Ruokakuljetuksiin soveltuvan kuorma-auton kustannusarvio autolle on noin 50 000 euroa. Seurakunta harkitsee 30 000 euron tukea auton hankintaan. Asia valmistellaan kirkkoneuvoston seuraavaan kokoukseen 15. helmikuuta.

Changemaker haastaa kunta-vaaliehdokkaat

Changemaker haastaa tänä vuonna kaikki kunnat ja kunnallisvaaliehdokkaat lisäämään pakolaisten kuntapaikkoja. Ensimmäinen kampanjakoulutus on 11. helmikuuta Jyväskylässä. Tuhannet Suomesta turvapaikan saaneet ovat ilman kuntapaikkaa.

Kuntapaikka tarkoittaa, että kunta tarjoaa asunon ja tukea kotoutumiseen turvapaikan saaneelle. Kuntapaikka on tärkeä tapa kantaa kansainvälistä vastuuta ja vastata pakolaiskriisiin paikallisesti, todetaan Changemakerin kampanjassa.

Ulkomaanapu täyttää pyöreitä

Kirkon Ulkomaanapu täyttää tänä vuonna 70 vuotta. Avun vastaanottajana aloittanut Kirkon Ulkomaanapu on vuosikymmenien kuluessa kasvanut Suomen suurimmaksi kehitysyhteistyöjärjestöksi ja toiseksi suurimmaksi humanitaarisen avun antajaksi. Viime vuonna Ulkomaanavun budjetti oli noin 40 miljoonaa euroa. Työ keskittyy kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten auttamiseen noin 15 maassa.

Lahjoitusvaroilla monenlaista hyvää

Korpilahden kirkonmäelle rakennetaan lasten leikkipaikka osin testamenttivaroin. Lahjoitukset näkyvät Jyväskylän seurakunnan toiminnassa monin tavoin.

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Korpilahden kirkonmäelle rakennetaan kevään aikana lasten leikkipaikka, jonka kalusteet hankitaan alue seurakunnalle osoitetun testamentin varoilla.

Vt. aluekappalainen **Antti Koivisto** iloitsee siitä, että hanke toteutuu, sillä leikkipaikalle on ollut selkeä tarve. Leikkipaikasta hyötyvät muun muassa seurakuntatalolla kokoontuvat päivä- ja perhekerholaiset.

– Halusimme alue seurakunnassa olla omalta osaltamme tukemassa leikkipaikan rakentamista. Testamenttivarojen avulla siihen oli mahdollisuus, Antti Koivisto sanoo.

Seurakuntia muistetaan testamenttilahjoituksin aika ajoin. Jyväskylän seurakunnassa testamenttimuistamiset eivät ole talouspäällikkö **Markku Laitisen** mukaan kovin yleisiä.

– Yksittäisiä lahjoituksia tulee silloin tällöin, hän sanoo.

Seurakunnalle osoitetut testamenttilahjoitukset voivat olla monenlaisia. Testamentti voi sisältää rahalahjoituksen, osakkeita tai vaikkapa asuinhuoneiston.

Laitinen arvelee, että hänen vir-

kaurlaan suurin seurakunnan saama lahjoitus on ollut noin 300 000 euroa.

Testamenttivarojen käytössä noudatetaan testamentin tekijän alueseurakunnalle osoitetun testamentin varoilla.

Jokaisesta testamenttilahjoituksesta seurakunta tekee erikseen päätöksen, otetaanko lahjoitus vastaan.

– Jos testamenttimääräys on hyvin vaikeasti toteutettavissa, voi käydä niin, ettei seurakunta pysty ottamaan lahjoitusta vastaan. Ker- ran näin on jopa tapahtunut, Laitinen sanoo.

” Lahjoituksilla voi tehdä sellaisia ylimääräisiä asioita, joita ei ole muuten mahdollista toteuttaa.

Laitinen pitäisikin hyvänä, jos lahjoittaja ottaisi seurakuntaan yhteyttä jo testamentin tekemistä harkitessaan. Silloin olisi mahdollista varmistaa, että testamenttiin kirjattava käyttötarkoitus ja -tapa vastaavat lahjoittajan toivomusta ja ovat seurakunnan kannalta toiminnallisesti toteutettavissa.

Testamentin tekemisessä kannattaa käyttää asiantuntija-apua, jotta lahjoittajan toivomukset tulevat mahdollisimman selkeästi kirjatuksi ja testamentti on toteutettavissa ongelmitta.

Jyväskylän seurakunnan saamien testamenttilahjoitusten tämänhetkinen arvo on noin 1,3 miljoonaa euroa ja ne on ryhmitelty käyttötarkoituksen mukaan.

Lahjoitusvaroja on kohdistettu muun muassa vanhusten asumisen tukemiseen. Korpilahden alue seurakunnalle osoitetuilla testamenttivaroilla on kustannettu esimerkiksi raamattuluentoja ja ylistysmusiikkikursseja. Lastenpsykiatri **Jari Sinkkosen** vierailu syksyllä Korpilahdella toteutui niin ikään lahjoitusvaroin.

– Testamenttilahjoituksilla voi tehdä sellaisia ylimääräisiä asioita, joita ei ole budjetin puitteissa muuten mahdollista toteuttaa, Antti Koivisto sanoo.

Korpilahden päiväkerholaiset pääsevät pian leikkimään kirkonmäelle rakennettavalle leikkipaikalle.

Tiesitkö?

Testamenttilahjoitukset

- Testamenttilahjoituksia tehtiin koko kirkossa vuonna 2015 yhteensä 2,5 miljoonaa euroa
- Viime vuosina testamenttilahjoitukset ovat vakiintuneet noin 2,5 miljoonaa euroon vuosittain
- Testamentti- ja lahjoitusrahastojen varat olivat edellisvuonna noin 46,5 miljoonaa euroa
- Lapuan hiippakunnassa seurakunnat saivat testamenttilahjoituksia lähes 600 000 euroa

Selkokieli hyödyttää kaikkia

Kirkko julkaisi selkokuvat jumalanpalveluksen tueksi niille, joille puhutun ja kirjoitetun kielen ymmärtäminen on vaikeaa. Kuvina löytyvät myös kirkolliset toimitukset ja juhlapyhät.

HEIKKI IMPIÖ teksti
TEEMU JUNKKAALA
KIRKON KUVAPANKKI kuvat

Selkokeskuksen mukaan selkokielen tarve on kasvanut viime vuosina huomattavasti. Noin puoli miljoonaa ihmistä tarvitsee selkokiel- tä ja huomattavasti suurempi määrä hyötyisi siitä monissa tilanteissa.

Selkokielen tarve voi johtua monista syistä. Syyt voivat olla neurobiologisia, kuten kehitysvamma, lukivaikeus tai ADHD. Kielitaidon heikentyminen voi johtua myös muistisairaudesta tai afasiasta. Maahanmuuttajien myötä jatkuvasti kasvavan ryhmän muodostavat ne, joille suomi tai ruotsi ei ole äidinkieli.

Selkokuville ja niitä tukevalle tekstile on ollut tarvetta jo pitkään myös kirkossa. Keski-Suomen seurakuntien kehitysvammaisten pappina työskentelevä **Maarit Nuopponen** ja Jyväskylän seurakunnan kehitysvammaisten diakoni **Mari Tyynelä** olivat mukana Kuvakirjoitettu messu -työryhmässä, jonka tuloksena joulukuussa julkaistiin kirkolliseen työhön tarkoitettu selkokuvien sarja.

Jumalanpalveluksen keskeisiä vaiheita ilmentävät pelkistetyn kuvan, jota tukee myös kuvien rinnalla kulkeva lyhyt selkokielinen teksti. Messun lisäksi Isä meidän -rukous, Herran siunaus ja Uskontunnustus ovat saaneet kuvat tuekseen. Samoin kirkkovuoden keskeiset juhlapyhät ja kirkolliset toimitukset ovat nyt selkokuvallisessa muodossa.

Kuvat on piirtänyt graafikko **Teemu Junkkaala**. Kuvien piirtäminen ja valinta oli monipolvinen prosessi. Työryhmä esitti graafikolle toiveita, joita Junkkaala pyrki toteuttamaan. Prosessin aikana syntyi yli kaksisataa kuvaluonnosta, joista lopulliset kuvat valittiin.

– Kun näki pelkän kuvan, tuli mieleen, että pitäisikö sitä vielä muuttaa. Kun rinnalle tuli teksti, kuva alkoi tuntua juuri oikealta, Tyynelä kertoo prosessia.

Tyynelä kertoo, miten joidenkin kuvien piirtämiseen liittyi erityisiä vaikeuksia. Miten kuvata selkeästi ja yksinkertaisesti Jumalaa, joka on salattu, ja jota on jopa kiellettykin kuvaamasta? Prosessi pakotti Tyynelänkin tarruttamaan kynään ja luonnostelemaan sanoja kuviksi.

– Paljon piti tehdä pohjatöitä ja käydä eri taiteilijoiden kuvaamaa

” Kun rinnalle tuli teksti, kuva alkoi tuntua juuri oikealta.

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua.

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.

symboliikkaa läpi. Myös sitä, millaisia mahdollisia merkityksiä sanoilla on, Tyynelä kuvaa työvaiheita.

Tähän saakka kirkossa on käytetty kansainvälisistä kuvapankeista hankittuja kuvia. Nyt julkaistavat kuvat on suunniteltu nimenomaan suomalaisen kulttuuriin sopiviksi.

– Kun syötiin amerikkalaiseen kuvapankkiin hakusanan usko, näyttöille ilmestyneessä kuvassa oli pää ja ajatuskupla, jossa oli joulupukki, Nuopponen havainnollistaa kulttuurieroja.

– Nyt meillä on uskon kohdalla kuvana ristissä olevat kädet, Tyynelä kertoo.

Nuopponen ja Tyynelä ovat omassa työssään nähneet, miten selkeät

Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen.

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

muassa elokuvaan, videoon, multimediaan, teatteriin tai pantomiin eli kaikkeen ihmisten väliseen viestintään.

Tiesitkö?

Selkokieli ja -kuva

- Selkokieli on suomen kielen muoto, joka on tehty sisällöltään, sanastoltaan ja rakenteeltaan yleiskieltä luettavammaksi ja ymmärrettävämmäksi. Se on suunnattu ihmisille, joilla on vaikeuksia lukea tai ymmärtää yleiskiel- tä.
- Selkokuvat ovat yksinkertaisia ja selkeitä. Kuvan tunneviesti tukee sen yhteydessä olevaa tekstiä.
- Hyvä kuvitus antaa lukijalle tärkeitä ennakkotietoja ja auttaa viiritäytymään tekstin lukemiseen.
- Lisätietoa: selkokeskus.fi <http://selko.ev.fi/>

Hengissä

Kun viimeinen saa siirron jonon keulille

Päivän otsikko on ansaitsematon armo. No Jeesus tässä lupaa kaikkea hyvää ansioista: sinä joka luovuit omastasi, saat satakertaisesti takaisin. Eli onko kaikesta luopuminen kuitenkin ansio? Ansaittua armoa on kieltämättä hyvä kaupata tällä repliikillä. Mutta voisiko se myös toimia kutsuna Jumalan syyliin suremaan silloin kun elämässä kaikki on menetetty?

Monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä. Jippii, lupa veltoilla? Vai mitä tämä raamatunkohta tarkoittaa?

Ajattelen, että tämä tarkoittaa samaa kuin sitä edeltävät ja seuraavat Matteuksen evankeliumin kohdat – Jumalan erilaista arvostuskäsitystä. Lapset saivat ihan oikeasti tulla Jeesuksen luo suunnattaviksi. Vertausten kielellä Jeesus kertoi, että Jumalan tahdosta rikkaallakin on mahdollisuus pelastua ja että Jumalan töissä kaikille maksetaan sama palkka. Pietarille ja meille muille voisi aset- ta vastakysymyksen: mikä riittää minulle?

Aika armotonta, että pitäisi luopua läheisistäänkin? Eihän kukaan halua läheisistään luopua – ne

vain tuppaavat arjessa jäämään kakkoseksi aika turhillekin jutuille. Mutta pitäisikö tosiaan? En osaa lukea kehotusta saati käskyä tuosta Jeesuksen vastauksesta. Kuitenkin hänen sanansa ovat totta. Kristuksen maailmanlaajuisessa kirkossa tänään on valtavaa vaurautta ja syvää köyhyyttä, on mahdollisuuksia työhön ja jopa vallan avaimia omaan käteen sovitettavaksi. On myös heitä, jotka menettävät henkensä uskonsa vuoksi. Tyydyttäväksi siihen, miten asiat ovat?

Mitä merkitystä maanpäällisellä elämällä on, jos kaikesta pitäisi luopua? Kaikesta luopumisen hetki tulee kerran jokaisen kohdalle – Sitä taustaa vasten voisi tämänhetkistä elämänsä peilata silloin tällöin. Säilytettävät ja poistoon joutavat löytävät siten ehkä paikkansa pikkuhiljää, armollisesti. Jumala ottaa kaikenlaiset meidät vastaan ja hoitoonsa jo nyt.

Mistä sinä olet joutunut luopumaan uskosi tähden?

Näen uskoni ja koko elämäni Jumalan suuren lahjana. Luopumisteni hinnalla en pysty lunastamaan oikeastaan mitään Taivaan

Matt. 19: 27-30

Pietari sanoi Jeesukselle: ”Me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siitä saamme?”

Jeesus sanoi heille: ”Totisesti: kun Ihmisen Poika uuden maailman syntyessä istuuuutuu kirkkautensa valtaistuimelle, silloin tekin, jotka olette seuranneet minua, saatte istua kahdella toisella valtaistuimella ja hallita Israelin kah- tatoista heimoa. Ja jokainen, joka minun nimeni tähden on luopunut talostaan, vel- jistään tai sisaristaan, isästään, äidistään tai lapsistaan tai pelloistaan, saa satakertai- sesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän. Mutta monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä.”

todellisuudessa, armon varassa on mentävä. Aina eivät uskot kohtaa eikä yhteys rakennu kristittyjen välillä. Sen koen tappioksi.

Mihin sitä armoa tarvitaan? Ihan meidän ihmisten kesken? Mitä seuraa jos/kun sitä ei ole?

Pastori Annemari Siistonen saarnaa sunnuntaina 12.2. Huh- tasan kirkossa kello 10 ja Halsallin seurakuntakesk- sessa kello 12.

Kaikki virheitä tekevät tarvitsevat armoa. Muut eivät ehkä keksi sille mitään käyttöä. Armollisuus toisia kohtaan voi olla helpom- paa, jos itse on tullut armahdetuksi mah- dottomalla hetkellä. Sellainen kokemus voi muuttaa koko elämän. Ansioton rakkaus on uudistava voima. Se on Jumalasta lähtöisin.

Kolumni

Miten hyvä meidän on

Ammanissa satoi yöllä räntää. Lapsilleni se aiheutti kahtalaista iloa: koulu voi olla peruttu, ja pihalle pääsi leikkimään lumisotaa. Minun ajatukseni olivat töiden järjestymisessä, mahdollisissa poissaoloissa, mutta hetken jälkeen pohjoisessa sijaitseissa pakolaisleireissä.

Meille Länsi-Ammanissa, turvallisessa lämpimässä asunnossa asuville talvi ja sen tuomat haasteet ovat kovin erilaisia kuin parakeissa asuville syyrialaisille. Jordaniassa on noin 650 000 rekisteröitynyttä pakolaista, joista noin 150 000 asuu leireissä. Yli puolet pakolaisista on lapsia. Omat lapseni viettävät Jordaniassa asuessaankin tavallista länsimaisen lapsen elämää. Heidän arkeensa kuuluvat koulu, kaverit, harrastukset ja älylaitteet. Heitä ei huomina huoleta.

Syyrialaisen pakolaislasten koulunkäynti on vähemmän itsestään selvää, heidän elämäänsä kuvaa enemmän tylsyys ja tulevaisuus näyttäytyy epävarmana. Työni vuoksi minulla on etuoikeus tavata näitä lapsia. Kun tulen leiristä väsyneenä ja pölyisenä vietettyäni siellä vain muutaman tunnin, on välillä vaikeaa olla kärsivällinen omia lapsia kohtaan. Heidän marinansa vaikkapa ruoasta tai tabletin hallinnasta saa minut hermostumaan.

Pakolaislasten tapaaminen ei koskaan ole lannistanut, päinvastoin. Autossa paluumatkalla Ammaniin poskilihaksiin koskee, kun olen hymyillyt niin paljon. Vaikka monet lapset ovat kokeneet kovia, on päällimmäisenä tunteena jutuissamme yleensä ilo ja toivo. Useimmilla on suuria suunnitelmia tulevaisuudelleen, ryhmään osuu aina muutama opettaja, lääkäri, sairaanhoitaja. Ulkomaanavun toiminnot pakolaisleireissä on suunnattu lapsille ja nuorille, niihin kuuluu englannin ja arabian kielen opetusta, IT-koulutusta, jalkapalloa, sirkuskoulu ja muita vapaa-ajan toimintoja. Näissä olen saanut nähdä, miten tärkeää lapselle ja nuorelle on oppiminen, itsensä ilmaiseminen, yhteyden tunteminen muiden kanssa ja hyväksyntä.

Illalla sängyssä omien lasten kanssa pohdimme aina, miten hyvä meidän on. Miten meillä, joilla on siihen mahdollisuus, on velvollisuus auttaa. Olemmehan kaikki samanlaisia ja elämme kaikki täällä yhdessä. Miten etuoikeutettuja me olemme, ja miten meistä jokainen voi kantaa toista. Jokainen omien voimiensa mukaan. Siihen ajatukseen on hyvä nukahtaa.

Miina Puntila
Lähi-idän alue-edustaja
Kirkon Ulkomaanapu

Tänään rukoilen

Varjele kaikelta pahalta

Rakas Taivaan Isä, pyydän sinulta siunausta ja suojelusta. Varjele kaikelta pahalta ja suo myös terveyttä. Kiitos kaikista läheisistä ihmisistä, jotka ovat turvanani jokaisena päivänä. Pidä huolta myös heistä. Aamen.

Nainen, 35

Pakolaisleiriä on vaikea tuntea kodiksi

17-vuotiaan Rosen ja hänen perheensä pakomatka Syyriasta Jordaniaan on jättänyt ikuiset arvet. Elämä pakolaisleirillä on välillä hankalaa, mutta Kirkon Ulkomaanavun järjestämä opetus tuo iloa elämään.

SALLA PELTONEN teksti
VILLE ASIKAINEN kuva

Rose puhuu avoimesti muutaman vuoden takaisista tapahtumista, mutta ei uskalla esiintyä oikealla nimellään. Muut perheenjäsenet haluavat pysytellä täysin nimettöminä. Oikean henkilöllisyyden paljastaminen tuntuu liian vaaralliselta. Syyrian pääkaupungista Damaskoksesta kotoisin oleva Rose oli koulussa yksi luokansa parhaista. Hän osaa jonkin verran ranskaa ja ymmärtää melko hyvin myös englantia.

– Kun mellakat kodin ja koulun välillä lisääntyivät, emme enää voineet mennä kouluun. Silloin päätimme lähteä kohti Jordaniaa, Rose muistelee.

Pakomatka osoittautui kuitenkin hirtittäväksi. Rajan läheisyydessä heidät pysäytettiin ja Rosen isä ammuttiin perheen silmien eteen. Loput perheenjäsenet erotettiin toisistaan ja heidät, myös lapset, pidätettiin. – Meitä kyseltiin kaikenlaisia kysymyksiä ja jopa kolmevuotiaista pikkuveljeäni epäiltiin terroristiksi. Lisäksi meitä uhkailtiin kiduttamisella, Rose kertoo ja jatkaa.

– Sanoin heille, että tehkää minulle mitä tahansa, mutta en aio kertoa teille mitään. Tyttö oli tuolloin vain 13-vuotias. Pahiten kärsivät Rosen vanhin, tuolloin 15-vuotias veli ja hänen isoäitinsä, jonka pään sisällä on edelleen luoti.

– Meille ei annettu ruokaa ja vettä ja sotilaat nöyryyttivät meitä, Rose sanoo. Jonkin ajan kuluttua perhe kuitenkin va-

pautettiin. Rose muistaa, että he seurasivat autoja, koska eivät tienneet, mihin suuntaan olisi pitänyt lähteä ja pääsivät näin Jordaniaan.

Rosen mielestä leiriä on vaikea tuntea kodiksi. Sääolosuhteet ovat hankalat, parakkien välissä kulkevat tiet osittain hyvin heikossa kunnossa ja sähköä ei ole koko ajan. Palvelut ovat kuitenkin ajan myötä parantuneet.

Toivon, että leirillä olisi enemmän mahdollisuuksia nuorille.

Elämässä on myös hyviä asioita. – Etsin englanninopetusta ja pääsin Kirkon Ulkomaanavun järjestämille tunneille. Opetus on laajaa ja kielitaidosta on todella hyötyä minulle tulevaisuudessa, Rose kuvaillee. – Syyriassa en ollut koulussa kovin suosittu, mutta täällä tulen hyvin toimeen sekä tyttöjen että poikien kanssa, ja se tuntuu kivalta.

– Toivon, että leirillä olisi enemmän mahdollisuuksia nuorille, jotta palatessamme takaisin Syyriaan pystyisimme rakentamaan sen uudelleen. Tulevaisuudessa haluaisin myös kyetä parantamaan perheeni tulotaso, sillä he ovat aina rohkaisseet minua, Rose sanoo.

Syyrialainen Rose ei uskalla antaa haastattelua omalla nimellään, sillä henkilöllisyyden paljastaminen tuntuu hänestä liian vaaralliselta. Jordaniaan paennut Rose opiskelee englantia Kirkon Ulkomaanavun järjestämällä tunneilla ja toivoo joskus pystyvänsä palaamaan takaisin Syyriaan.

Jordaniassa tuetaan pakolaisten koulutusta

KIRKON ULKOMAANAPU,
SIRPA KOIVISTO, teksti

Yhteisvastuukeräyksen tuotosta 60 prosenttia ohjataan Kirkon Ulkomaanavun välityksellä kehitysyhteistyöhön ja katastrofipuun erityisesti Lähi-idässä.

Painopiste on Jordaniassa tehtävässä avustustyössä. Keräysvaroilla tuetaan erityisesti konfliktien keskellä asuvia nuoria, jotta he pystyisivät rakentamaan hyvän elämän, eivätkä joutuisi ihmiskaluljettajien ja ihmiskaupan uhreiksi.

Kaikista maailman maista Jordania on ottanut vastaan kolmanneksi eniten pakolaisia, yli 650 000 ihmistä. Pakolaisia asuu sekä

kaupungeissa että pakolaisleireillä. Pakolais-tilanne koettelee luonnonvaroiltaan köyhää Jordaniaa, jossa asukkaita on noin 6,6 miljoonaa. Kouluissa tila loppuu kesken, ja pakolaisista yli kolmasosa oli viime vuonna koulutusjärjestelmän ulkopuolella.

Kirkon Ulkomaanapu tekee työtä erityisesti nuorten koulutuksen ja toimeentulon parantamiseksi. Ulkomaanapu tarjoaa pakolaisille muun muassa englanninopetusta, ammatillista koulutusta sekä psykososiaalista tukea. Ulkomaanapu järjestää myös vapaa-ajan toimintaa, kuten jalkapalloa ja sirkuskouluja.

Koulutuskeskuksessa käy Ulkomaanavun kansainvälisen työn johtajan **Tomi Järvisen** mukaan noin 200–300 nuorta päivittäin.

– Se on monille nuorille se hetki päivässä, jota he elämässään odottavat. Moni harmittelee ainoastaan sitä, ettei keskuksessa voi olla paikalla koko päivää, sillä tytöille ja pojille on järjestetty omat vuorot.

Useimmilla Syyrian pakolaisilla on toive palata joskus takaisin kotimaahan. Koulutuksen järjestäminen mahdollistaa peruslähdekohdan jatkaa elämässä eteenpäin, Järvisen sanoo.

Yhteisvastuuvainon tuettava avustustyö on Kirkon Ulkomaanavulle merkittävä asia. Keräystuottoa käytetään Ulkomaanavun toiminnassa monipuolisesti.

Varoja käytetään Järvisen mukaan muun muassa omahoitosuutena moninkertaisen summan hakemisessa kansainvälisistä rahoituslähteistä.

– Näin annettu yhteisvastuueuro moninkertaistuu ja pystymme jatkamaan avustustyötä monissa maissa.

– Tällaisena aikana on erittäin tärkeää, että ylläpidämme

solidaarisuuden henkeä ja haluamme auttaa – tapahtui maailmanpolitiikassa miten käsitettävissä asioita tahansa, Järvisen korostaa.

Vihkipari kolkuttelee kirkon ovella

Avoliittolain muutos astuu voimaan maaliskuussa. Keskustelu samaa sukupuolta olevien liitoista tulee jatkumaan. Kirkon vastaus tilanteeseen on kunnioittavan keskustelun malli.

KAARINA HEISKANEN teksti
MIKKO VÄHÄNIITTY kuva

Kirkon avoliittokäsityksen mukaan avioliitto on miehen ja naisen välinen liitto. Kirkko ei vihi samaa sukupuolta olevia pareja avioliittoon, mutta voi järjestää heille rukoushetken. Osa papeista on silti ilmoittanut, että vihkiä samaa sukupuolta olevia pareja 1.3. jälkeen.

Avoliittolaista on käyty repivää keskustelua, joka ei lopu maaliskuun ensimmäiseen päivään.

– Erimielisyys on haaste, johon pitää tarttua. Tilanne räjähtää käsiin, jos asiasta ei keskustella. Nykyinen keskustelutapa ei vaikuta hyvältä. Se johtaa syvempään leiriytymiseen kirkon sisällä, sanoo perheneuvoja **Pekka Puukko** perheasiain neuvottelukeskuksesta.

– Työssäni olen nähnyt, että mikään asia ei korjaannu, jos sitä ei oteta puheeksi.

Kirkossa on kehitetty kunnioittavan keskustelun malli, joka auttaa löytämään kuuntelemisen ja ymmärtämisen tavan, vaikka keskustelijat ovat asiasta täysin vastakkaisia mieltä.

Avoliittokäsitys ei ole vain sitä, kuka saa pujottaa sormuksen ja kenen nimettömään, vaan siihen kilpistyy kirkon jäsenten käsitys *Raamatusta*.

» Kunnioittavassa keskustelussa ketään ei pyritä kääntämään omalle kannalle.

Avoliittokäsitys testaa sitä, mikä *Raamatusta* pysyy ja mikä on aikasidonnaista ja muutettavaa.

Kunnioittavan keskustelun ydinsanoja ovat kuunteleminen ja vuorovaikutus. Keskusteluissa pohditaan avioliiton, perheen ja

seksuaalisuuden merkitystä kristittyinä elämisen kannalta. Keskustelijat joutuvat miettimään, mikä on kirkon keskeinen tehtävä ja sanoma tälle maailmalle – sekä mikä on seksuaalisuuden ja avioliiton merkitys suhteessa tähän sanomaan.

Kunnioittavassa keskustelussa ketään ei pyritä kääntämään omalle kannalle. Jokainen keskustelija tunnustaa ja tuo esille sen, mikä hänelle on luovuttamatonta kristinuskossa. Jokainen tulee myös pois omalta tontiltaan, suostuu kuuntelemiseen ja epävarmuuteen ja eläytyy keskustelukumppaninsa maailmaan.

– Vuoropuhelu ja kohtaaminen mahdollista, kun jokainen keskustelija hahmottaa sen, että hänellä on asiasta näkemys, ei totuutta.

Pekka Puukko toivoo, että kunnioittavan keskustelun malli otettaisiin käyttöön hiippakunnissa, seurakunnissa ja kristillisissä järjestöissä.

– Se on hyvä työkalu, jonka käyttöönotto edistäisi tulevaisuuden rakentamista.

Keskustelun pohjaksi laaditusta aineistosta löytyy viisas lause:

– Kaikkien osapuolten on tärkeä miettiä myös sitä mahdollisuutta, että entä jos minä ja minun laillani ajattelevat olemmekin väärässä?

Uuden avioliittolain myötä on kuultu ehdotuksia siitä, että kirkon tulisi luopua vihki- oikeudesta. Kirkolliskokouksen tulevaisuusvaliokunnan puheenjohtaja **Katri Korolainen** mielestä se ei olisi oikea ratkaisu, sillä hänen mukaansa kirkollinen vihkiminen on tärkeä kirkon jäsenille. Se ei myöskään ratkaise teologista kysymystä siitä, kenet saa siunata. Hän pitää hyvänä Norjan kirkon mallia. Norjassa kirkko vihkiä samaa sukupuolta olevia pareja, mutta papeilla on mahdollisuus kieltäytyä vihkimisestä omantunnon syihin vedoten.

Korolainen on pettynyt siihen, että kirkko on välttellyt päätöksentekoa, vaikka parisuhdelain voimaantulo on ollut tiedossa. Maaliskuun alusta lähtien jotkut papit vihkivät,

jotkut seurakunnat antavat tiloja käyttöön, jotkut pitävät kirkon ovet visusti kiinni.

– Kun papit vihkivät, siitä kannellaan tuomiokapituleihin. Vihkimiset saavat konservatiivit eroamaan, liberaalit jäsenet taas erovat kanteluiden vuoksi.

Korolainen, joka toimii Vantaan seurakunnassa kärkihankekoordinaattorina, uskoo ja toivoo, että kiista avioliittolaista ei hajota kirkkoa. Hänen mukaansa kiista on peili koko kirkon tilasta ja kipupisteistä, mutta myös koko yhteiskunnasta. Suhtautuminen samaa sukupuolta olevien liitto-

» Kiista on peili koko kirkon tilasta ja kipupisteistä, mutta myös koko yhteiskunnasta.

hin on muuttunut koko yhteiskunnassa nopeasti. Muutosnopeus näkyy myös kirkossa.

– Pappisliiton tutkimuksessa 2000-luvun alussa kävi ilmi, että noin neljäsosa papeista vihkiä samaa sukupuolta olevia pareja. Nyt osuus on noin 60 prosenttia.

Korolainen uskoo, että tulevaisuudessa kirkko vihkiä samaa sukupuolta olevia pareja. Eräiden ennusteiden mukaan siihen menee 40 vuotta, mutta Korolainen arvioi, että se voi toteutua jo seuraavalla kirkolliskokouskaudella. Hän hakee tilanteelle vertauskohtia 1960-luvulta, jolloin kiisteltiin eronneiden vihkimisestä.

– Silloinkin oli kapinapappeja, jotka vihkivät eronneet uuteen avioliittoon. Nyt siitä ei kiistellä, mutta silti kirkko ei ole luopunut avioliitto-opetuksestaan, jonka mukaan avioliitto on elinikäinen.

Korolainen muistuttaa, että maaliskuun ensimmäinen päivä on suuri päivä ihmisoi- keuksien ja seksuaalivähemmistöjen kannalta.

– Toivoisin, että voisimme iloita siitä kirkkona.

Perheneuvoja ja pastori Pekka Puukko toivoo, että kunnioittavan keskustelun malli otettaisiin laajasti käyttöön kirkossa. Sen käyttöönotto edistäisi tulevaisuuden rakentamista.

Jyväskylässä toimitaan kirkon linjan mukaisesti

Miten Jyväskylän seurakunnassa toimitaan, jos tulee kyselyjä samaa sukupuolta olevien vihkimisestä, kirkkoherra Arto Viitala

Jyväskylän seurakunnassa toimitaan kirkkomme yhteisten päätösten mukaisesti. Jos ainakin toinen vihittävistä on seurakuntamme jäsen, voidaan avioliiton esteiden tutkinta tehdä kirkkoheranvirastossa, ja jumalanpalveluksessa voidaan lukea kuulutukset. Itse avioliittoon vihkimisen täytyy tapahtua maistraatin suorittamana ja muualla kuin kirkossa, mutta samaa sukupuolta olevan avioparin kanssa voidaan järjestää rukoushetki, jossa heidän puolestaan ru- koillaan. Se voidaan toteuttaa myös kir-

kossa. Rukoushetki ei ole avioliiton vihkiminen tai vihkimistä lähes vastaava avioliiton siunaamisen toimitus, mutta siitä voi muodostua kaunis ja tärkeä hetki niin keiselle avioparille kuin mukana oleville sukulaisille ja ystäville. Seurakunta voi lahjoittaa rukoushetkessä Raamatun avioparille. Vihkimisen jälkeinen häätöjuhla voi olla seurakunnan tiloissa myös silloin, kun vihkimisestä on vastannut maistraatin edustaja.

Mitä teet, jos joku Jyväskylän papeista vihkiä samaa sukupuolta olevan parin?

Menettelyä arvioidaan piispan johdolla. Toivon kuitenkin, että papisto voisi

mahdollisimman hyvin sitoutua palvelemaan pareja niissä puitteissa, jotka kirkossa on yhdessä sovittu.

Mitä teet, jos joku ulkopuolinen pappi tulee ja vihkiä Jyväskylässä – löytyykö tiloja, ja millaisia tiloja?

Myös muiden kuin Jyväskylän seurakunnan virassa olevien pappien kohdalla tilanearvio tehdään piispan johdolla. Jos pappi kuuluu toiseen hiippakuntaan, tieto menisi hänen omalle piispalleen. Seurakunnan tiloja voidaan käyttää rukoushetken samaa sukupuolta olevan avioparin kanssa ja heidän häätöjuhlaansa, mutta kirkon linjauksista poikkeavien tilaisuuksien järjestäminen ei saa tukeani.

Facebookissa
nähdään!

Anna meille juttuvinkkejä
ja palautetta!

Henki & elämä

Uutisia hyvässä
hengessä!

Henki & elämä

Armo saa jalat alleen ja matkustaa Kambodzaan

KAARINA HEISKANEN teksti
JOANNA LINDEN-MONTES/
SUOMEN LÄHETYSSEURA kuva

Luterilaisessa Suomessa on ilmiselvä armovaje. Armopuhe sopii aikaamme huonosti, sillä sitä ei voi myydä eikä rahassa mitata, sanoo toimittaja ja armon matkasaarnaaja Aino Suhola. Aikaa kuvastaa hänen mukaansa vanhan körttivilven kokema uudistus. Virren vanha asu tunnustaa: *Huono on ollut palvelukseen.*

– Updeitattu virsi sanoo *huonosti suoritin tehtävät sen*. Palvelu on eri asia kuin tehtävän suorittaminen. Sydän edellä tekeminen on mennyt aikaa.

Armottomuus koskee niin työelämää kuin ihmissuhteita. Armo on Suholalle lapsensuokoa siihen, että Jumala ei tee virheitä – ihmisen sen sijaan tekee. Armo koskee kaikkea epätäydellisyyttä, mitä meissä on.

– Kotiseudullani oli körttimummo Huivi-Tiina, jota toisen herätysliikkeen edustajat pelottelivat, että et pääse taivaaseen, jos et tee parannusta. "Jos ei Jumala minua sinne huoli, niin pankoonpa minne haluaa", mummo sanoi.

Suhola tunnustaa kyllä, että esimerkiksi Tuhlaajapoika-kertomuksen opetuksen vastaanottaminen tekee joskus tiukkaa. Omaisuutensa töräntäälle teurastetaan juotavasikka ja kotona töitä paiskinut saa kuulla, ettei kannata valittaa – olet sentään saanut asua tässä.

– Mutta eihän se Jumala olisi-kaan, jos minä häntä ymmärtäisin.

Kambodzassa Suomen Lähetysseuran palkkalistoilla kolme vuotta työskennellyt kehitystyöntekijä maisteri **Hanna Londo** tietää, mitä puhe armosta kuulostaa buddhalaisen korvissa. Hän työskenteli Phnom Penhissä orpokodissa asuvien ja sieltä pois muuttavien nuorten parissa. Buddhalaisuus näkyy maan kulttuurissa vahvasti.

– Kodeissa ja kauppojen pihois-

Kambodhan luterilainen kirkko kutsuu Hyvän Paimenen toimintakeskukseen tilaisuuksiin lapsia ja nuoria.

sa on alttareita, joilla ihmiset uhravat hengille. Buddhalaisuudessa pyritään tekemään hyviä tekoja ja varmistaamaan niiden avulla hyvää karmaa seuraavaa jälleensyntymistä varten.

Kristinuskon opetus armosta piti sovittaa tähän ympäristöön. – Kun puhuimme kristinuskosta, me kerroimme, että Jeesus teki hyvät teot sinun puolestasi. Meidän ei tarvitse tehdä hyviä tekoja paremman tuonpuoleisuuden takia, sen sijaan teemme hyviä tekoja rakkaudesta Kristukseen.

London pariskunnan työ Kambodzassa ei ollut kristinuskon opettamista, mutta kristillisuus tuli esiin tavassa tehdä työtä.

– Ihmisten kohtaamisissa emme korostaneet hierarkioita ja valtasemaa, Londo analysoi.

Kambodza on yksi maailman köyhimmistä maista. Synkin jakso maan historiassa oli punaisten khmerien kausi 1970-luvun loppupuolella. 1990-luvulta alkaen poliittinen tilanne on vakiintunut ja olot rauhoittuneet. Kambodhan väestöstä puolet on alle 18-vuotiaita. Monilla lapsilla ei ole mahdollisuutta käydä koulua. Orpoko-

deissa on paljon lapsia, sillä köyhät perheet lähettävät niihin lapsiaan paremman tulevaisuuden toivoissa.

Suomen Lähetysseuran lähetystyö alkoi Kambodzassa vuonna 2000. Kirjallisuus- ja lukutaitotyön sekä siihen liittyvän muun yhteisönkehitystyön tavoitteena on parantaa vähemmistökansojen yhteiskunnallista asemaa.

Hankkeisiin sisältyy myös ruokaturvan parantamista sekä maatalouden ja eläintenhoidon kehittämistä.

▶ Aino Suhola ja Hanna Londo kuusivat lähetyskäsien ja kahvikupin äärelle Nikolainsaliin torstaina 16.2. klo 18. Suhola on puutteellisten apostoli, joka luottaa siihen, että ihminen on pieni, Jumala suuri ja armo kanta. Hanna Londo tiesi jo viisivuotiaana haluavansa lähetystyöhön ja pyrki tavoitteeseen melkein 30 vuotta. Vapaa pääsy.

Lähetystapahtuma su 19.2. klo 10. Messu Kaupunginkirkossa. Kahvit ja nimikolähettiperhe Londojen tulojuhla Vanha pappila.

Kuvassa Fredrik Ahlstedtin maisema Korpilahdelta. Ahlstedti vietti lukuisia kesäiä Korpilahdella.

Alttaritauluista kiista, jossa ei sanoja säästely

Sahanomistaja Julius Johnsonin lahjoitustauluista syntyi taidekiista, jota puitiin jopa eurooppalaisissa lehdissä. Nyt Kuokkalan kartanossa voi tutustua Kaupunginkirkon alttaritaulun maalanneiden Ahlstedtien muuhunkin tuotantoon.

KAARINA HEISKANEN
teksti ja kuva

Musta vastaan vaalea. Näin voi kietyttää alttaritaulua koskevan taideriidan, joka repi Jyväskylän kaupunkiseurakuntaa reilut sata vuotta sitten. Sahanomistaja ja monen alan vaikuttaja **Julius Johnson** lupasi hopeahääpäivänään kustantaa osan Kaupunginkirkon alttaritaulusta, järjesti pienimuotoisen kutsukilpailun ja valitsi mesenaatin oikeudella neljän taiteilijan joukosta **Eero Järnefeltin** aiheen, jossa Jeesus kävelee vetten päällä ja pelastaa Pietarin.

Kun taulu valmistui ja tuotiin jyvaskyläläisten nähtäväksi, taulu sai nuivan vastaanoton. Liian tumma, rahvaanomainen ja nykyaikainen. Liekö ollut aikansa vihapuhetta, kun taulun opetuslapset nimettiin "murjaanien näköiseksi" ja koko taulu epä kristilliseksi.

Järnefelt korjasi teosta, mutta sekään ei miellyttänyt tilaajia. Seurakunnassa järjestettiin kansanäänestys, jossa taulu hylättiin äänin 364–81. Lisänimen "Musta" saanut taulu palautettiin taiteilijalle, joka laitoi taulun nähtäville Helsinkiin. Pääsymaksutulot 413 markkaa taiteilija lahjoitti hyväntekeväisyyteen.

Järnefelt maalasi vielä kokonaan toisen taulun, jonka teema oli Jeesus siunaa lapsia. Etualalla oli alaston poika, ja taulun tilaajat pyysivät taiteilijaa vaatettamaan hänet. Järnefelt luopui hankkeesta. Taidekiista käsiteltiin jopa eurooppalaisissa sanomalehdissä.

Järnefeltin maalaus päättyi silti Jyväskylään, silloisen maaseurakunnan kirkkoon Taulumäelle. Siellä vastaanotto oli lämmin.

– Ihanasta alttaritaulusta virtaa taivaallista valoa yltäpäri kirkon, sanomalehti *Keski-Suomi* ylisti.

Taulumäen kirkko siis sai Julius Johnsonin osittain rahoittaman alttaritaulun, mutta punatiilinen Kaupunginkirkko oli edelleen taulun vailla. Jhteeltä kiinni lupa-uksestaan ja päätti tilata taulun **Fredrik Ahlstedtilta**. He molempa olivat syntyneet Turussa ja asuneet Paraisilla.

sestä **Kaipuu**-taulu, jonka malli on korpilahdelainen pyykkäryttö.

Ahlstedtien maalausten lisäksi Kuokkalan kartanon taidearteisto esittelee monen muun suomalaisen mestarimaalarin teoksia **Akseli Gallen-Kallelasta Hugo Simbergiin ja Alvar Caweniin**.

Kuokkalan kartanon isäntä Julius Johnson itse nousi vaatimattomista oloista sahanomistajaksi, monien alojen yrittäjäksi ja kunnallisvaikuttajaksi. Hän syntyi suomalaisen aidin ja venäläisen isän aviottomana lapsena. Myöhemmin vanhemmat tosin menivät naimisiin.

Hänen enonsa perehdytti hänet liike-elämään, ja Johnson nosti monta konkurssikyöä yritystä ja loilleen. Jyväskylässä hän perusti sahan Kuokkalan ja toimi taide-elämän mesenaattina ja valtuusmiehenä eli kaupunginvaltuuston jäsenenä.

Rivakkaotteinen patruuna sai sekä ystäviä että vihamehiä. Kuokkalan kartanon, arkkitehti **Wivi Lönnin** suunnitteleman "pytingin", hän rakennutti vuonna 1904.

Kun saha ajautui vaikeuksiin ensimmäisen maailmansodan vuoksi, kartano toimi mallitilana. Myöhemmin siellä oli muun muassa hydrobiologinen tutkimuslaitos ja synnytyssairaala 1949–1967. Nyt sen omistaa Kauko Sorjosen säätiö.

▶ Kuokkalan kartano on avoinna yleisölle ti-su klo 12–17. Siellä toimii myös kahvila. Kevään ohjelmisto löytyy osoitteesta www.kuokkalankartano.fi.

JYVÄSKYLÄN
YKKÖSAPTEEKKI

Seppälän Citymarket

Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18

www.jyvaskylanykkosapteekki.fi

SOME OF THE BEST SMILES ARE MADE, NOT BORN

LAATUA JA NOPEUTTA
TYTYVÄISYYSTAKUULLA

- Koko- ja osaproteesit
- Kruunu- ja siltaproteesit
- Laminaatit
- Keinojuuret
- Kokonaishoito

Antti Koskela
Erikoishammasteknikko CDT
014-212917 / antti@koskela.fi

Tuula Koskela
Hammaslääkäri DDS
0102738170 / tuula@koskela.fi
Oma Hammaslääkäri

Kysy Suomi 100
-tarjousta EHT-töistä

Kauppakatu 31 B, Jyväskylä

Laatukivet kohtuuhintaan
www.HautakiviHalvemalla.fi

2425 €	99 €	156 €	1195 €	510 €
				960 €

Puh: 045 109 1809 – Email: hautakivi@hautakivihalvemalla.fi

Kankitie
Muurame
Harjunporras

EkoCenter
kirpputorit

Monipuoliset valikoimat & edulliset hinnat!

EkoCenter Kankitie Aukioloajat: ma-pe 10.00-17.00 la 9.00-14.00	EkoCenter Harjunporras Aukioloajat: ma-pe 10.00-18.00 la 10.00-15.00	EkoCenter Muurame Autotalo Aukioloajat: ma-pe 10.00-17.00 la 9.00-14.00
Kankitie 10 40320 Jyväskylä 020 712 1580	Gummeruskatu 13 40100 Jyväskylä 040 765 3303	Punasillantie 4 40950 Muurame 040 545 0353

Palveleva
puhelin

Keskusteluapua nimettömänä
ja luottamuksellisesti.
Päivystys numerosta
01019 0071
su-to klo 18–01 ja
Pe-la klo 18–03.

Hautausmailla kesätöitä noin sadalle hakijalle

SIRPA KOIVISTO
teksti

Jyväskylän seurakunnan hautausmaiden kesätyöntekijöiksi pyrkii lähes saman verran hakijoita kuin viime vuonna. Kesätyöpaikka kiinnostaa 496 hakijaa, joista naisia on selvä enemmistö. Kesätyöpaikka on luvassa noin sadalle hakijalle. Hakuaika päättyi tammikuun loppuun.

Etusijalla ovat hautausmaiden

päällikön **Antti Pekurin** mukaan ne, joilla on jo aikaisempaa kokemusta hautausmailla työskentelystä. Joka vuosi hautausmailla valitaan myös ensikertalaisia, joista haastatteluun pyydetään noin saviime vuonna. Kesätyöpaikan saa 30–40 ensikertalaista. Haastattelut sujuvat paremmin määrää johtuu siitä, että kaikki valitut eivät ota paikkaa vastaan.

Kesätyöntekijöiden pestit vaihtelevat kuukauden mittaisesta kesä-

työstä runsaan viiden kuukauden pituisiin jaksoihin. Kausityöntekijöitä haetaan hautausmaiden ja kiinteistöjen ulkoalueiden hoito- ja ylläpitotehtäviin Korpilahden, Lahjajharjun, Mäntykankaan, Säynätsalon ja Tikkaakosken hautausmailla sekä Puistokadulla sijaitsevalle Vanhalle hautausmaalle.

Kesätyöntekijöiltä edellytetään vähintään 18 vuoden ikää. Kaikkien valituksi tulleille lähetetään tieto postitse 17.3. mennessä.

Yhteisvastuukeräys 2017
torjuu ihmiskauppaa.

Tule kerääjäksi
www.vapaaehtoistyö.fi/jyvaskyla

Ilmoittaja!

Henki & elämä -lehden
ilmoitusmyynti:

Pirjo Teva

040 680 4057

pirjo.teva@kotimaa.fi

KOTIMAA

Rasmus Lindequist (vas), Valterri Ursin ja Tuuta Heikkinen suunnittelevat Keljonkankaan koulun reformaation teemapäivän ohjelmaa. Oppilaat pääsevät päivän aikana osallistumaan esimerkiksi draamaseikkailuun ja painamaan koululle omaa seinävaatetta.

Valokuvakilpailu Jyväskylän peruskouluille

PETRI KANANEN teksti

Jyväskylän seurakunta järjestää Jyväskylän kouluikäisille Armoa!-valokuvakilpailun. Alakoulujen sarjat ovat luokkakohtaisia ja kilpailuihin osallistutaan opettajan johdolla. Yläkoululaiset voivat osallistua kilpailuun yksin tai enimmillään kolmen oppilaan ryhmänä.

Kilpailuun osallistutaan digikuvilla. Kilpailussa mietitään, miten armo määritellään ja miten sitä voi kuvata. Kilpailuaika päättyy 7.4.

Kilpailun tarkat ohjeet löytyvät osoitteesta www.jyvaskylanseurakunnannuoret.fi

Tavoitteena että anteeksianto voittaa

Keljonkankaan koulun oppilaille reformaatio ei ole pölyistä historiaa. Koululaiset valmistelevat yhdessä teemapäivää, jossa 500 vuotta sitten Martti Lutherin alulle laittamat uudet tuulet istutetaan nykypäivään.

PETRI KANANEN teksti ja kuva

Keljonkankaan 4D-luokassa kuuluu iloinen porina. Oppilaat suunnittelevat tulevan reformaation teemapäivän draamaseikkailuun kiusaamiskohtausta. Samalla he miettivät, miten kiusaamiseen voisi reagoida.

Opettaja **Tuuta Heikkinen** on antanut oppilaille väljät ohjeet ja jättänyt samalla tilaa mielikuvitukselle. Heikkisen mielestä opettajan ajatuskartan siirtäminen oppilaille ei toisi uusia ideoita.

– Kun oppilaita ei aliarvioi, niin heiltä syntyy vaikka mitä, Heikkisen sanoo.

Draamaseikkailussa **Valterri Ursin** on kavereitaan kiusaava Janne. Hän hännää kaikin keinoin Martin roolissa olevaa **Rasmus Lindequistia** ja linaa näyttelevää **Hilma Kunttua**.

Martti ja lina miettivät, että pitäisikö kiusaaja-Jannelle kostaa. Keskustelun pohjalta koulun oppilaat pääsevät puntaroimaan, mikä olisi oikea ratkaisu.

Janne joutuu kiusaamisen vuoksi tyrmään 1500-luvun Saksaan. Jos hän jäisi telkien taakse, kiusaaminen loppuisi. Tehtävässä mahdollinen ratkaisu on armo. Oppilaat miettivät, pitäisikö hänet vapauttaa.

– Tavoitteena on, että hyvyys ja anteeksianto voittavat, vaikka Janne ei olisikaan kiusannut konkreettisesti heitä.

Seikkailu päättyy koulun ulla-kolle, jossa oppilaat tapaavat Saksassa opiskelevan **Mikael Agricolan**. Samalla saadaan yhteys siihen, miten Lutherin aatteet lähtevät leviämään Suomeen.

Draamaseikkailussa opitaan elämysten ja kokemusten avulla.

Keljonkankaan koulun reformaation teemapäivässä tehdään draamaseikkailun lisäksi koululle oma seinävaate. Samalla oppilaat tutustuvat reformaation mukanaan tuomaan innovaatioon, kirjapaino-

taitoon. Kankaaseen tehdään risti perunapainantamenetelmällä.

– Jokainen saa tehdä ristiin oman kuvion, Tuuta Heikkinen kertoo.

Teemapäivässä mietitään myös kieltä. Oppilaat pääsevät jo draamapolulla kääntämään virren latinasta suomeksi. Samalla havaitaan, mikä merkitys on, kun voi käyttää omaa äidinkieltään. Oppilaat pääsevät suomentamaan tekstiä, jossa on sekaisin Agricolan aikaista kieltä ja emoji-merkkejä.

Seurakuntakin on mukana Keljonkankaan koulun reformaatiopäivässä. Päivä alkaa yhteisellä hartaushetkellä. Lisäksi seurakunta kannustaa koululaisia osallistu-

maan Armoa!-valokuvakilpailuun.

Tuuta Heikkinen on innoissaan teemapäivästä.

– Toivon, että muissakin kouluissa tartutaan tähän aiheeseen.

Heikkinen lupaa Keljonkankaan teemapäivän materiaaleja kaikkien käyttöön. Hänen mielestään opetuspuolella kannattaisi tehdä nykyistä enemmän yhteisiä projekteja.

Reformaation teemapäivä Keljonkankaan koulun oppilaille 16.2.

Tietoa reformaatiosta: www.reformaatio2017.fi

Elämästä

Perushoitajan työ on unelma-ammatti

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen **Miia Moisio**, 43 vuotta. Työskentelen Keljon muistipäiväkeskuksessa muistisairaiden parissa. Olen koulutukseltani perushoitaja. Kyllön terveysasemalla ehdin olla töissä kymmenen vuotta ja sen jälkeen Akseli ja Elina -kodissa jonkin aikaa ennen kuin vuoden alussa sain vakituisen paikan muistipäiväkeskuksesta.

Vuosien varrella olen koulutautunut lisää ja tehnyt muun muassa muistihoidajan syventävät opinnot. Perushoitajan työ on unelma-ammattini ja Keljon muistipäivä-

keskus haaveideni työpaikka. Koen, että saan tehdä sydämen työtä. Uskon johdatukseen tämän työpaikan saamisessa. Kun lääkäri suositteli kevyempää työtä kipeän olkapääni takia, sain paikan Keljosta.

Olen aina halunnut tehdä työtä nimenomaan ikäihmisten ja muistisairaiden parissa. Kanssakäymisen ikäihmisten kanssa on ihmisläheistä ja välitöntä. Koen, että minulla on aikaa olla läsnä heidän arjessaan.

Työ ja koti vievät kaiken energiani – hyvällä tavalla. Molemmat vahvistavat toisiaan. Tasapainoinen

perhe-elämä on vastapainoa työlle ja auttaa irtautumaan työasioista. Asumme Vaajakoskella ja perheeseeni kuuluvat aviomieheni Vesa sekä lapset Saara, Elisa ja Niilo. Työt ovat jo muuttaneet muualle opiskelemaan, joten kotona on enää 10-vuotias Niilo.

Tyttöjen poismuutto oli minulle kriisi. Panuoran höllentäminen ei ole helppoa, vaikka olenkin onnellinen siitä, että nuorten siivet kantavat. Pidämme onneksi tiivistä yhteyttä.

Tykkään juoksemisesta, mutta kipeän olkapääni takia en uskalla kaatumisen pelossa juosta talvella. Pidän myös pihatöistä ja puutar-

hanhoidosta. Huvimaja on pieni kesäparatiisini. Tällä hetkellä kotimme remontti vie kaiken vapaa-ajan.

Olen saanut kasvaa hyvässä ja turvallisessa kodissa. Äitini oli kotiäiti ja lähdin kouluun suoraan kotoa. Sosiaaliset taitoni eivät olleet kovin hyvät. Olin herkkä ja vetäytyvä. En pärjännyt koulussa ja olin hyvin yksinäinen.

Vasta seurakuntanuorissa koin itseni hyväksytyksi. Ilman turvallista kotia ja seurakuntayhteyttä en olisi nyt tässä. Kristilliset arvot ovat minulle tärkeitä. Usko tuo perusturvaa elämäni.

Miia Moisio

Keljon muistipäiväkeskuksessa työskentelevä Miia Moisio on aina halunnut tehdä työtä ikäihmisten ja muistisairaiden parissa. – Tämä on sydämen työtä, hän sanoo.